

конницата, дали не обикновенната, а нова клѣтва — да не се предаватъ на бѣгство и да не напушатъ рѣдочетъ си, съ изключение само на случаитѣ за вземане или искане на оръжия, за поражение на неприятеля или за спасяване на сгражданитъ си. Тѣзи нова клѣтва сжщо трѣбва да се има прѣдъ видъ при разгѣжданието на послѣдующитѣ събития.

Между това Аннибалъ стоялъ въ зимното си расположение при Геруний не само до началото на пролѣтѣта, но даже до мѣсець май, когато въ Апулия вече почвали да зрѣятъ, хранитѣ въ полето — бездѣйствието, което не се обяснява достатъчно нито отъ Полибия, нито отъ Титъ Ливия, и което остава занасъ непонятно и странно, както и много други работи въ този походъ отъ страна на Аннибала. Армията му въ продължение на три мѣсеца прѣзъ зимата е можала, струва ни се, достатъчно да почине, да се поправи и да събере нужнитѣ храни. Жетва ли е чакалъ Аннибалъ! или нѣкой благоприятенъ за него обратъ на работитѣ въ южна Италия? Извѣстно

е само, че всички запаси съ храни, които той събралъ въ Геруний, били изѣдени, а околната страна не можала вече да му доставлява нови, понеже римския сенатъ заповѣдалъ на селскитѣ жители да прѣкаратъ запаситѣ си въ градоветѣ, а останалото слѣдъ туй, било отнесено отъ войскитѣ и отъ едната и отъ другата страна, вслѣдствие на което Аннибалъ не можалъ вече да стои при Геруний — по недостатъкъ на храна и необходимо било да промѣни мѣстото на *расположението си за да се снабди* съ такава. Но сжщевременно, Аннибалъ не искалъ и да излиза отъ Апулия, въ която билъ увѣренъ, че ще намѣри повече, отколкото въ други области, сръдства за хранение на армията си. Ето защо той рѣшилъ да отиде къмъ разрушения въ прѣдиущата година градъ Канна, на югъ отъ равнинитѣ на Апулия, на дѣсниа брѣгъ на р. Ауфидъ (днесъ Офанто). Въ замъка (или цитаделя) на този бивши градъ, който останалъ въ властѣта на римлянитѣ, послѣднитѣ били събрали всичкитѣ запаси съ храни отъ околната страна.

§. 33.

Прѣземанието замъка на Канна отъ Аннибала; — сражението при Канна.

Съ намѣрението да завладѣе тѣзи запаси и да принуди римлянитѣ да влѣзатъ въ сражение, Аннибалъ бързо тръгналъ къмъ замъка на Канна, прѣвзелъ го съ внезапно нападение и пристѣплъ съ бой и се расположилъ при него на лагеръ. Съ това той лишилъ римлянитѣ отъ единъ силно упоренъ и складоченъ пунктъ въ тѣзи страна и отъ всички запаси съ храни въ нея, и, като придобилъ тѣзи згоди на своя страна, постигалъ и другата си цѣль — възможността да принуди римлянитѣ на сражение, което не би могълъ да

постигне, ако останеше въ южна Апулия. А бързото му движение къмъ замъка на Канна имало за цѣль да прѣдвари усилванието на гарнизона му отъ римскитѣ армии при Геруний и да тури тѣзи армии, които имали относително по малобройна конница, въ невъзможность да слѣдватъ прѣзъ открититѣ равнини на Апулия задъ Аннибала, които ималъ по силна и по добра конница. За това движението му отъ Геруний къмъ Канна, и по съображенията, и по изпълнението си, заслужва пълно внимание и одобрение.